

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 38Cb/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116213169
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1116213169.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom Rožňavská 1, 832 72 Bratislava, IČO: 35 914 939, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Michal Krnáč, s. r. o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, IČO: 52 791 777, proti žalovaným: 1/ KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, 2/ Ján Fazekaš FFESTO, s miestom podnikania Cintorínska ulica 260/12, 935 21 Tlmače, IČO: 32 572 336, zastúpeného advokátom Mgr. Štefanom Slováčikom, so sídlom Mostná 46, 949 01 Nitra, 3/ Milan Galandžár, bytom Bajka 67, 935 51 Bajka, zastúpeného advokátom JUDr. Jindřichom Stoszekom, so sídlom Černyševského 26, 850 05 Bratislava, o zaplatenie 33.442,71 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie voči žalovanému 2/ zastavuje.
- II. Žalobu voči žalovaným 1/ a 3/ zamietá.
- III. Žalovaný 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- IV. Žalovaný 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- V. Žalovaný 3/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou z 15. júna 2016 doručenu súdu dňa 17. júna 2016 domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ , aby im uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 33.442,71 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 29. novembra 2013 došlo na železničnom priecestí medzi železničnou stanicou Veľké Kozmálovce a železničnou stanicou F. k zrážke vlaku Ex XXX B. s motorovým vozidlom K. H., U.: Z Pri tejto nehode došlo k poškodeniu hnacieho dráhového vozidla č. 91 56 6 240 081-1 (ďalej len „HDV 240 081-1“) a štyroch osobných vozňov č. 61562170025-6, č. 61562170050-4, č. 61562070006-7 a č. 61562170013-2, ktorých vlastníkom je žalobca. Na základe prerušenia premávky vlakov došlo k meškaniu vlakov žalobcu Ex 531 ZSSK o 85 min., Os 5914 ZSSK o 30 min., R 814 ZSSK o 24 min., R 837 ZSSK o 33 min., Os 5701 ZSSK o 170 min., R 836 ZSSK o 47 min. a Os 5785 ZSSK o 10 min.

2.1. Predmetná nehoda bola vyšetrená a uzatvorená Železnicami Slovenskej republiky, Generálne riaditeľstvo, odbor bezpečnosti a inšpekcie, v zmysle ktorej nehodu zaviniel Milan D., vodič motorového vozidla patriaceho žalovanému 2/, ktoré bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného 1/.

2.2. Po oprave hnacieho dráhového vozidla a osobných vozňov sa žalobca dozvedel konečnú škodu vo výške 156.426,43 eur, ktorú vyfakturoval žalobca žalovanému 2/ faktúrou z 27. novembra 2014, č. 1700005690 so splatnosťou dňa 11. decembra 2014, čo oznámil aj žalovanému 1/. Žalovaný 1/ škodovú udalosť evidoval pod č. 8011919633.

2.3. Faktúra vystavená žalobcom pozostávala predovšetkým z položiek účtovaných na základe faktúr doručených žalobcovi opravárenskými a meracími spoločnosťami, a to nasledovne:

- Náklady na opravu HDV 240 081-1 v sume 82.252,15 eur,
- Náklady na opravu osobného vozňa č. 61562070006-7 v sume 745,85 eur,
- Náklady na opravu osobného vozňa č. 61562170013-2 v sume 358,44 eur,
- Náklady na opravu osobného vozňa č. 61562170025-6 v sume 45.031,16 eur,
- Náklady na opravu osobného vozňa č. 61562170050-4 v sume 26.671,35 eur,
- Majetková ujma v sume 771,72 eur,
- Náklady na ŽDC v sume 164,05 eur,
- Náklady SeRRP v sume 431,71 eur.

2.4. Žalovaný 1/ po preskúmaní všetkých predložených podkladov dospel k záveru, že požiadavka žalobcu na likvidáciu poistnej udalosti a uplatnené náklady, vrátane ich výšky sú oprávnené, a táto otázka medzi žalobcom a žalovaným 1/ nie je sporná. Žalovaný 1/ vykonal likvidáciu poistnej udalosti oznámením o poistnom plnení z 2. apríla 2015, v zmysle ktorého vyplatil žalobcovi v plnom rozsahu poistné plnenie za položky:

- Náklady na opravu osobného vozňa č. 61562070006-7 v sume 745,85 eur,
- Náklady na opravu osobného vozňa č. 61562170013-2 v sume 358,44 eur, Majetková ujma v sume 771,72 eur,
- Náklady na ŽDC v sume 164,05 eur,
- Náklady SeRRP v sume 431,71 eur.

Od ostatných uplatnených položiek žalovaný 1/ odpočítal tzv. amortizáciu, a to nasledovne:

- Pri HDV 240 081-1 odpočítal amortizáciu vo výške 80 % - v sume 22.024,88 eur,
- Pri osobnom vozni č. 61562170025-6 odpočítal amortizáciu vo výške 60 % v sume 7.435,80 eur a
- Pri osobnom vozni č. 61562170050-4 odpočítal amortizáciu vo výške 60 % v sume 3.920,41 eur.

Zároveň žalovaný 1/ odpočítal z celkovej vyfakturovanej sumy aj výzisk v sume 61,62 eur. Celkovo tak žalovaný 1/ žalobcovi neuhradil sumu v celkovej výške 33.442,71 eur.

2.5. Listom z 25. júna 2015 žalobca oslovil žalovaného 1/ ohľadom vybavenia poistnej udalosti a výpočtu amortizácie. Žalovaný 1/ listom z 30. júla 2015 žalobcovi oznámil svoj postup na základe správy, ktorú mu vypracovala spoločnosť INSERVIS Slovakia, s.r.o. Žalobca s postupom žalovaného 1/ pri likvidácii poistnej udalosti nesúhlasil.

2.6. Podľa žalobcu, z celkovej sumy, ktorú vynaložil na opravu násilného poškodenia HDV č. 240 081-1 a osobných vozňov, žalovaný 1/ neuznal sumu 33.442,71 eur. Vo vzťahu k amortizácii žalobca uviedol, že na to, aby mala poškodená vec hodnotu v čase tesne pred poškodením, je potrebné vynaložiť finančné prostriedky na jej opravu, inak by nemala takú istú hodnotu, ako mala pred poškodením. Ak sa z prostriedkov vynaložených poškodením na navrátenie veci do predošlého stavu odpočíta akákoľvek suma, neguje sa tým skutočnosť, že škoda nemá byť nikomu na škodu ani na prospech, v tomto prípade na prospech škodcov.

2.7. Pod skutočnou škodou je potrebné rozumieť finančné prostriedky vynaložené na navrátenie veci do predošlého stavu pred jej poškodením. Žalobca pri oprave svojej veci poškodenej v príčinnej súvislosti s konaním poisteného vynaložil náklady, ktoré uhradil a žalovaným ich v celom rozsahu preukázal. Jedná sa teda o nepochybne a preukázateľne vynaložené finančné prostriedky. Výsledkom opravy je uvedenie veci do stavu pred jej poškodením, t. j. uvedenie do stavu, v ktorom vec plní rovnakú funkciu z pohľadu svojich charakteristických vlastností, ako aj výkonu, aké plnila pred jej poškodením.

2.8. Zároveň žalobca poukázal na skutočnosť, že koľajové vozidlá predstavujú špecifickú vec, ktorá nie je bežne dostupná, a ani náhradné diely na takúto vec nie sú bežne dostupné. Podľa žalobcu je neudržateľný stav, v ktorom poškodenému vznikne škoda, ktorú si najhospodárnejším možným spôsobom odstráni, a následne by nemal mať nárok na úhradu všetkých nákladov, ktoré sú s tým spojené.

2.9. Žalobca k žalobe pripojil správu o dopravnej nehode z 10. januára 2014, faktúru č. 230140398 vrátane servisných listov, faktúru č. 230140509 vrátane servisných listov, zápisy z komisionálnej prehliadky železničných koľajových vozidiel uskutočnenej 5. decembra 2013, faktúru č. 92045089, dodací list č. 8000013640, faktúru č. 92046223, vyčíslenie škody za zmeškanie vlakov, faktúru č. 1100055205, oznámenie žalovaného 1/ z 2. apríla 2015 o poistnom plnení, list žalobcu z 25. júna 2015, list žalobcu z 21. apríla 2016 a list žalovaného 1/ z 11. mája 2016.

3. O žalobe rozhodol Okresný súd Bratislava I platobným rozkazom zo 7. novembra 2016, č. k. 38Cb/91/2016-61, voči ktorému podali žalovaní 1/ a 2/ odpor.

4. Žalovaný 1/ v odpore proti platobnému rozkazu navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

4.1. Vo svojom odpore žalovaný 1/ poukázal na to, že vodič motorového vozidla H.ár bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo 6. októbra 2014, sp. zn. 3T/185/2014 uznaný vinným z prečinu všeobecného ohrozenia. Následne žalovaný 1/ poukázal na to, že na základe jeho požiadavky nezávislý odhadca škôd - obchodná spoločnosť INSERVIS Slovakia, s.r.o. - vykonal dňa 19. decembra 2013 obhliadku poškodeného HDV 240 081-1 a 4 osobných vozňov a dňa 4. februára 2015 vypracoval expertízu správu, v ktorej stanovil výšku škody na poškodených koľajových vozidlách v celkovej sume 122.983,72 eur, ktorú dňa 7. apríla 2015 uhradil žalobcovi. Zo žalobcom uplatnenej náhrady škody bola odpočítaná amortizácia materiálu vo výške 33.381,09 eur a výzisk vo výške 61,62 eur, pričom výzisk predstavuje hodnotu využiteľných zvyškov alebo druhotných surovín získaných ich odpredajom.

4.2. Podľa žalovaného 1/ faktúra predložená žalobcom nie je jediným dôkazom významným pre stanovenie výšky škody. Naopak pri stanovení výšky škody je potrebné vychádzať z nákladov vynaložených na opravu poškodenej veci so zohľadnením jej opotrebenia (amortizácie). Podľa expertnej správy pri výpočte škody bol zohľadnený rok výroby jednotlivých vozidiel - hnacie dráhové vozidlo s rokom výroby 1969 bolo bez modernizácie a 4 osobné vozne prešli modernizáciou v roku 1996. z tohto dôvodu bola uplatnená amortizácia pri jednotlivých vozidlách vo výške 60 % až 80 %.

4.3. Ak má zodpovednosť za škodu plniť reparačnú funkciu, to znamená, že sa jej prostredníctvom má poškodenému nahradiť to, o čo pri spôsobenej škode prišiel, a preto sa musí výška škody určiť vo výške zodpovedajúcej cene poškodenej veci v čase poškodenia. Poškodené vozidlá boli v čase vzniku škody značne opotrebené a po dobe životnosti. Výška náhrady škody môže byť totožná s cenou veci v čase jej poškodenia iba v tom prípade, ak pri vzniku škody bola poškodená celkom nová vec. Zároveň žalovaný 1/ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. 5Cdo/89/2008 a 5Cdo/200/2011.

4.4. K odporu žalovaný 1/ pripojil záznam o dopravnej nehode, oznámenie o vzniku škodovej udalosti z poistenia majetku, trestný rozkaz Okresného súdu Levice zo 6. októbra 2014, sp. zn. 3T/185/2014, poistnú zmluvu uzatvorenú medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, osvedčenie o evidencii motorového vozidla, oznámenie o poistnom plnení z 2. apríla 2015, list žalovaného 1/ adresovaný žalobcovi z 30. júla 2015, listy žalobcu adresované žalovanému 1/ z 25. júna 2015 a z 21. apríla 2016, rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/89/2008 a 5Cdo/200/2011, odborné vyjadrenie Ing. U. Y. z 30. januára 2015 a expertnú správu spoločnosti INSERVIS Slovakia, s.r.o. zo 4. februára 2015 s prílohami.

5. Žalovaný 2/ v odpore proti platobnému rozkazu navrhol žalobu voči nemu zamietnuť.

5.1. Žalovaný 2/ poukázal na to, že motorové vozidlo K. H., U.: Z bolo v čase zrážky s vlakom Ex 531 B. poistené u žalovaného 1/, ktorý mal žalobcovi poskytnúť za neho poistné plnenie. Zároveň žalovaný 2/ uviedol, že súhlasí s postupom žalovaného 1/ pri likvidovaní poistnej udalosti vrátane odpočítania amortizácie vypočítanej v zmysle vyhlášky č. 492/2004 Z. z.

6. Žalobca v replike k odporom žalovaných 1/ a 2/ z 21. februára 2017 vzal žalobu voči žalovanému 2/ späť a navrhol rozšíriť žalobu o žalovaného 3/ Milana D., ktorý zapríčinil dopravnú nehodu.

6.1. K argumentácii žalovaného 1/ žalobca poukázal na to, že došlo k poškodeniu jeho majetku, ktoré nebolo závislé od jeho vôle, žalobca ako poškodený neprispel žiadnym spôsobom k tomu, že k poškodeniu došlo, že postupoval pri odstránení násilného poškodenia s požadovanou obozretnosťou a vynaložil len náklady potrebné na odstránenie následkov škodovej udalosti a že pri poškodení je trhovú hodnotu akéhokoľvek majetku pred jeho poškodením vyššia ako po jeho poškodení, preto nie je na mieste hovoriť o akomkoľvek zhodnotení majetku žalobcu. Žalobca uviedol, že si neuplatnil úplne všetky náklady a celú náhradu škody, ktorá mu vznikla, keď počas celej doby od násilného poškodenia až po opravu jednotlivých koľajových vozidiel ich nemohol používať, čím každým dňom utrpel ušlý zisk a k tomu aj škodu v podobe nasadzovania iných dráhových vozidiel, ktoré nemuseli byť nasadzované na tratiach obsluhovaných poškodenými dráhovými vozidlami. Zároveň žalobca poukázal na to, že pri opravenom dráhovom vozidle sa nemenili podstatné časti pre jeho prevádzku, vozidlo je limitované na životnosti skôr trakčným reťazcom, hrubou stavbou skrine a podvozkom. Záverom žalobca poukázal na rozsudok najvyššieho súdu z 28. marca 2013 sp. zn. 2Obdo/48/2012.

7. Žalovaný 2/ vo vyjadrení z 28. augusta 2019 namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu, keď nemôže byť zodpovedný za konanie pána H. D..

8. Uznesením zo 6. decembra 2019, č. k. 38Cb/91/2016-328 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaných pristúpil subjekt Milan D., nar. 8. mája 1966, bytom L. 67 (t. j. žalovaný 3/).

9. Žalovaný 3/ vo vyjadrení z 20. decembra 2019 uviedol, že nie je v spore pasívne vecne legitímovaný, keď na jeho postavenie sa má aplikovať ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď škodovú udalosť spôsobil pri výkone činnosti, na ktorú bol použitý svojim zamestnávateľom (žalovaným 2/).

10. Uznesením zo 4. decembra 2020, č. k. 38Cb/91/2016-390 súd pripustil zmenu žaloby v znení navrhnutom žalobcom v podaní z 21. novembra 2019.

11. Žalovaný 3/ vo vyjadrení z 30. marca 2021 nad rámec svojho predchádzajúceho vyjadrenia z 20. decembra 2019 vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nároku uplatnenému voči nemu.

12. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na termín dňa 14. októbra 2021 o 9:30 hod., ktorého sa zúčastnili právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného 1/ a právny zástupca žalovaného 3/. Žalovaný 2/ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, preto súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti podľa ustanovenia 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

12.1. Právny zástupca žalovaného 1/ na pojednávaní okrem zotrvania na predchádzajúcej argumentácii o potrebe odpočítania amortizácie vozidla vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku; právny zástupca žalovaného 3/ zotrval na vznesenej námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a na vznesenej námietke premlčania; žalobca pri zotrvaní na argumentácii obsiahnutej v písomných vyjadreniach nesúhlasil s tvrdením žalovaných 1/ a 3/, že uplatnený nárok je premlčaný.

13. Z vyjadrení strán počas súdneho sporu mal súd za nesporné, že 29. novembra 2013 došlo k dopravnej nehode (k poistnej udalosti), pri ktorej došlo k poškodeniu HDV 240 081-1 a 4 osobných vozňov vo vlastníctve žalobcu. Rovnako tak nebolo sporné, že motorové vozidlo Renault Magnum, EČV: LV244DZ, vo vlastníctve žalovaného 2/ - viedol žalovaný 3/ - bolo v čase vzniku poistnej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného 1/.

13.1. Medzi stranami bolo sporné, či sa žalobcom uplatnená náhrada škody znižuje o amortizáciu uplatnenú žalovaným 1/, či je nárok žalobcu voči žalovanému 1/, či je žalovaný 3/ v spore pasívne vecne legitímovaný a či je nárok žalobcu voči žalovanému 3/ premlčaný.

14. Z predložených listinných dôkazov zistil súd nasledovný skutkový stav:

14.1. Dňa 29. novembra 2013 došlo na železničnom priecestí medzi železničnou stanicou Veľké Kozmálovce a železničnou stanicou Kozárovce k zrážke vlaku Ex 531 B. s motorovým vozidlom K. vo vlastníctve žalovaného 2/, ktoré v čase vzniku nehody viedol žalovaný 3/. Motorové vozidlo Renault Magnum, EČV: Z bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného 1/.

14.2. Pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu HDV XXX XXX-X a 4 osobných vozňov vo vlastníctve žalobcu, ako aj k vzniku ďalšej škody na strane žalobcu (ušlého zisku, nákladov za ŽDC a nákladov SeRRP).

14.3. Za vznik škody pri strete dopravných prostriedkov žalobcu a žalovaného 2/ zodpovedal výlučne žalovaný 2/ a to s poukazom na skutočnosť, že jeho zamestnanec, vodič motorového vozidla Milan D. (žalovaný 3/), ktorý porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, čo vyplýva zo správy o dopravnej nehode vypracovanej Železnicami Slovenskej republiky z 10. januára 2014, ako aj z výroku trestného rozkazu (z jeho skutkovej vety) Okresného súdu Levice zo 6. októbra 2014, sp. zn. 3T/185/2014.

14.4. Žalobca si poškodené dráhové vozidlo nechal opraviť, pričom mu vznikli náklady za opravu HKV 240 081-1 v sume 82.252,15 eur, osobného vozňa č. 61562070006-7 v sume 745,85 eur, osobného vozňa č. 61562170013-2 v sume 358,44 eur, osobného vozňa č. 61562170025-6 v sume 45.031,16 eur a osobného vozňa č. 61562170050-4 v sume 26.671,35 eur.

14.5. Žalobcovi vznikla v dôsledku dopravnej nehody škoda v celkovej výške 156.426,43 eur, pričom žalovaný 1/ poskytol žalobcovi plnenie vo výške 122.983,72 eur. V časti vzniknutej škody 33.442,71 eur žalovaný 1/ odmietol plniť s odkazom na tzv. výzisk (61,62 eur) a amortizáciu nasledovným spôsobom, pri nákladoch na opravu HKV 240 081-1 uplatnil amortizáciu vo výške 80 % (v sume 22.024,88 eur), pri nákladoch na opravu osobného vozňa č. 61562170025-6 uplatnil amortizáciu vo výške 60 % (v sume

7.435,80 eur) a pri nákladoch na opravu osobného vozňa č. 61562170050-4 uplatnil amortizáciu vo výške 60 % (v sume 3.920,41 eur).

14.6. Voči žalovanému 3/ si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní dňa 25. apríla 2014 s tým, že výrokom trestného rozkazu Okresného súdu Levice zo 6. októbra 2014, sp. zn. 3T/185/2014 (právoplatným dňa 14. januára 2015) bol žalobca odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces.

15. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

15.1. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

15.2. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d/ ušlého zisku.

15.3. Podľa ustanovenia 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15.4. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia (ods. 7).

15.5. Odseky 6 až 8 sa použijú rovnako aj vtedy, ak nárok na náhradu škody uplatnil poškodený proti likvidačnému zástupcovi (ods. 9).

15.6. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

15.7. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (ods. 2).

15.8. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15.9. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá (ods. 2).

15.10. Podľa ustanovenia § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

15.11. Podľa ustanovenia § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

15.12. Podľa ustanovenia § 431 Občianskeho zákonníka, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

15.13. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15.14. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

15.15. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví (ods. 2).

15.16. Podľa ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

K výroku o zastavení konania voči žalovanému 2/

16. Keďže žalobca podaním z 21. februára 2017 vzal žalobu voči žalovanému 2/ späť, súd konanie voči žalovanému 2/ podľa ustanovenia § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil (výrok I.).

K výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanému 1/

17. Pokiaľ ide o nárok žalobcu voči žalovanému 1/, súd poukazuje na to, že prednostne je potrebné sa vysporiadať s námietkou premlčania vznesenou žalovaným 1/ na pojednávaní konanom dňa 14. októbra 2021.

18. Žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému dňa 17. júna 2016, t. j. v deň, v ktorý bola žaloba žalobcu doručená súdu.

19. Pri posúdení dôvodnosti námietky premlčania uplatnenej žalovaným 1/ súd uvádza, že prioritne je potrebné určiť právny režim, ktorý sa na premlčanie uplatneného nároku vzťahuje.

19.1. Súd pri posúdení námietky premlčania voči žalovanému 1/ ako poisťovni z titulu nároku na náhradu škody spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku poukazuje na znenie ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., v zmysle ktorého, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. sa na premlčanie nároku žalobcu ako poškodeného voči žalovanému 1/ ako poisťovateľovi aplikujú rovnaké pravidlá, ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (t. j. voči žalovanému 2/ ako prevádzkovateľovi motorového vozidla, ktoré zavinielo dopravnú nehodu).

19.2. Zákon č. 381/2001 Z. z. v ustanovení § 15 ods. 2 priamo v odkaze 22/ odkazuje na znenie ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka. Uvedené znamená, že pri premlčaní nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, vrátane nároku z povinného zmluvného poistenia sa pri správnej aplikácii ustanovení § 1 ods. 2 a § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. aplikuje výlučne znenie ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka.

20. Pri správnej aplikácii ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje prvý deň plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty podľa názoru súdu deň, kedy sa poškodený dozvedel o škode a tom, kto za škodu zodpovedá.

20.1. Žalobca sa o tom, kto za ňu zodpovedá, dozvedel v deň vzniku škody, t. j. 23. novembra 2013, keď zo správy o nehode vyplýva, kto za škodu zodpovedá, t. j. vinník nehody - prevádzkovateľ motorového vozidla Renault Magnum, EČV: LV244DZ poistený u žalovaného 1/.

20.2. O predpokladanej výške škody, ktorá je v dostatočnej miere určiteľná (vyčísliteľná v peniazoch) v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia, aby si poškodený mohol uplatniť svoj nárok na náhradu škody voči škodcovi na súde, sa žalobca dozvedel najneskôr dňa 5. decembra 2013, kedy bola žalobcom vykonaná komisionálna prehliadka dráhových koľajových vozidiel poškodených pri dopravnej nehode dňa 23. novembra 2013.

20.3. Od 5. decembra 2013 tak začala plynúť subjektívna premlčacia lehota voči zodpovednému subjektu (voči žalovanému 2/ ako prevádzkovateľovi motorového vozidla) a s poukazom na znenie ustanovenia § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj voči jeho poisťovateľovi, t. j. voči žalovanému 1/.

20.4. Takto ustálený deň začatia premlčacej lehoty zodpovedá aj konštantnej judikatúre najvyššieho súdu (k tomu vid' napr. jeho rozsudky z 27. novembra 2006, sp. zn. 1Cdo/49/2006 a z 30. marca 2011, sp. zn. 3Cdo/231/2009). Pre začatie premlčacej lehoty tak nie je podstatný okamih, kedy sa dozvedel o presnej výške škody, ako sa nesprávne domnieva žalobca. Preto za deň začatia plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty nie je možné považovať až deň, kedy boli žalobcovi vystavené faktúry za opravu jednotlivých poškodených dráhových koľajových vozidiel.

21. Z uvedeného vyplýva, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota začala plynúť dňa 5. decembra 2013 a posledný deň premlčacej lehoty bol dňa 5. decembra 2015.

21.1. Žalobca si svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému 1/ uplatnil až 17. júna 2016, po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty upravenej v ustanovení § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. v čase, keď už bol jeho nárok voči zodpovednému subjektu a aj voči jeho poisťovateľovi (voči žalovanému 1/) premlčaný.

21.2. Žalovaný 1/ tak podľa názoru súdu v spore dôvodne uplatnil námietku premlčania. Preto súd nemôže s poukazom na znenie ustanovenia § 100 ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka žalobcovi premlčané právo priznať.

22. Keďže nárok žalobcu voči žalovanému 1/ je premlčaný, súd žalobu žalobcu voči žalovanému 1/ zamietol.

K výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanému 3/

23. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody voči žalovanému 3/ a námietku nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie, súd zastáva názor, že žalovaný 3/ je v spore pasívne vecne legitímovaný. Predmetný záver, odôvodňuje súd nasledovne:

23.1. Na postavenie žalovaného 3/ sa ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka neaplikuje, jeho aplikácia by prichádzala do úvahy výlučne v prípade, ak by zodpovednosť jeho zamestnávateľa za škodu (t. j. žalovaného 2/) bola daná podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť žalovaného 2/ ako prevádzkovateľa dopravného prostriedku za škodu v danej veci bola daná podľa ustanovenia § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo nevyklučuje spoločnú zodpovednosť vodiča dopravného prostriedku za vzniknutú škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak samotný vodič dopravného prostriedku zavineným spôsobom porušil právnu povinnosť. Rovnaký záver vychádza aj z judikátu č. R 54/2017 (jeho poslednej vety), v zmysle ktorého „zodpovednosť prevádzkovateľa nevyklučuje zodpovednosť vodiča, ktorý spôsobil škodu zavineným porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“

23.2. Podľa názoru súdu je zodpovednosť žalovaného 3/ ako vodiča dopravného prostriedku, ktorým bola spôsobená škoda, daná podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže samotný žalovaný 3/ pri vedení motorového vozidla Renault Magnum porušil právnu povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke pri prejazde nechráneným železničným priecestím č. SP0763, čo bolo jednoznačne ustálené v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 3T/185/2014. V predmetnom trestnom konaní bolo ustálené aj zavinenie žalovaného 3/ v podobe jeho nebanlivostného konania pri porušení uvedenej právnej povinnosti.

23.3. Zároveň súd zastáva názor, že žalovaný 3/ nemôže s úspechom namietať nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore o náhradu škody, ak bol poškodený (žalobca) odkázaný s nárokom na náhradu škody voči žalovanému 3/ právoplatným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní (trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo 6. októbra 2014, sp. zn. 3T/185/2014).

24. Naopak ako dôvodnú vyhodnotil súd námietku premlčania vznesenú žalovaným 3/.

24.1. Pokiaľ ide o nárok žalobcu, objektívna trojročná premlčacia lehota podľa ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 29. novembra 2013. Pokiaľ ide o začatie plynutia dvojročnej subjektívnej lehoty, táto začala plynúť odlišne od žalovaného 1/ (ako to ustálil súd v bode 20. odôvodnenia rozsudku vyššie). V prípade žalovaného 3/ začala subjektívna dvojročná premlčacia lehota podľa názoru súdu plynúť dňa 10. januára 2014, kedy sa žalobca preukázateľne mohol dozvedieť o tom, že žalovaný 3/ ako vodič motorového vozidla zodpovedá v dôsledku zavineného porušenia právnej povinnosti za vzniknutú škodu na základe správy Železníc Slovenskej republiky z 10. januára 2014.

24.2. Žalobca si voči žalovanému 3/ preukázateľne uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní dňa 25. apríla 2014. Po dobu trvania trestného konania premlčacia lehota spočívala s poukazom na znenie ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka do jeho právoplatného skončenia (t. j. do 14. januára

2015). Od 15. januára 2015 ako dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia v trestnom konaní, ktorým bol žalobca odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pokračovalo plynutie premlčacích lehôt (k tomu viď aj judikát Rc 31/74), pričom subjektívna premlčacia lehota uplynula dňa 30. septembra 2016.

24.3. Žalobca si v predmetnom civilnom sporovom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému 3/ až dňa 23. februára 2017, kedy bol súdu doručený jeho návrh na pripustenie vstupu Milana Galandžára ako žalovaného 3/ z 21. februára 2017 do predmetného konania, t. j. po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

24.4. Len ako poznámku súd uvádza, že nárok žalobcu voči žalovanému 3/ by bol uplatnený po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty aj vtedy, ak by od právoplatnosti rozhodnutia vydaného v trestnom konaní, ktorým bol žalobca so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces plynula nová dvojročná premlčacia lehota.

24.5. Žalovaný 3/ sa tak v spore dôvodne dovolal premlčania nároku žalobcu na náhradu škody uplatnenému voči nemu. Preto s poukazom na uvedené nemôže súd premlčané právo veriteľovi (žalobcovi) voči žalovanému 3/ priznať (§100 ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka).

25. Z uvedeného dôvodu súd žalobu žalobcu voči žalovanému 3/ zamietol.

K výrokom o trovách konania

26. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 1/ rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. a žalovanému 1/, ktorý mal v spore plný úspech, priznal voči žalobcovi nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

27. Na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 2/ súd aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. s tým, že za stranu, ktorá vo vzájomnom vzťahu žalobcu a žalovaného 2/ procesne zavinila zastavenie konania, je potrebné považovať žalobcu, keďže žalobu voči žalovanému 2/ vzal bez uvedenia dôvodu. Preto žalovanému 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

28. Vo vzájomnom vzťahu žalobcu a žalovaného 3/ súd konštatuje, že v spore bol plne úspešný žalovaný 3/. Z tohto dôvodu priznal súd žalovanému 3/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

29. O výške náhrady trov konania žalovaného 1/, žalovaného 2/ a žalovaného 3/ rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).